

(Kort bemærkning).

**Søren Pind (V):**

Jeg synes, det er billigt af Socialdemokratiets ordfører, fru Karen Hækkerup, på den måde at skubbe lig foran sig i en debat som denne her og i virkeligheden prøve på at hævde, at den danske befolkning ikke ejer samvittighed i den henseende og ikke vil bidrage, hvis den synes, at de formål, der bidrages til, er rimelige. Det er ikke det, den her diskussion handler om.

Så sent som i dag har vi set, at etiske overvejelser i netop den diskussion, fru Karen Hækkerup søger at rejse, kan spille en stor rolle, i og med at f.eks. Dansk Røde Kors har måttet afvise at inddrage pokergevinster i de penge, man bruger.

Hvis jeg skulle følge fru Karen Hækkerups argumentation til ende, ville det jo være sådan, at der ingen grænser var. Der synes jeg, det er rimeligt at forvente, at såkaldte ikkeoffentlige organisationer – eller på engelsk non-governmental organizations – har bare et gran af offentlig opbakning. Der synes jeg ikke, at 10 pct. egenfinansiering i løbet af en årrække er særlig meget at bede om. I virkeligheden tror jeg, det i sidste ende vil tjene til, at mange af de mennesker, som har hjælp behov langt væk herfra, i meget højere grad end i dag vil få hjælp.

(Kort bemærkning).

**Karen Hækkerup (S):**

Jeg var lige ved at blive bange for, at det ville komme til at hedde sig, at det vil få folk til selv at forsørge sig, fordi de nu fik det hårdere.

Jeg er godt klar over, at det her ikke er nogen nedskæring, men det er en kompliceret administrativ lov, som gør, at det bliver vanskeligere for de her organisationer at få den hjælp frem, som der er behov for, så hvis der er nogen, der skubber lig foran sig, er det altså hverken Socialdemokraterne eller venstrefløjen her i Folketinget, så må det være regeringen og Dansk Folkeparti, som har skåret år efter år efter år på det her område. 10 pct. er meget forskelligt for de virksomheder, for de ngo'er, som det her vil komme til at ramme.

Et af de argumenter, der bliver fremført, er bl.a., at man nu vil have fokus på nødhjælpen, på den hurtige hjælp til de områder, hvorfra der er billeder af jordskælvs ofre og af børn, der dør af sult, hvorimod det lange seje træk med genopbygning og med virkelig at få en infrastruktur rundt omkring til at fungere ikke længere vil være noget, der har appel.

Er det noget, der har været med i Venstres overvejelser, at man nu flytter fokus til nødhjælp og fra det lange seje træk, som netop skulle gøre, at folk kunne klare sig selv?

(Kort bemærkning).

**Søren Pind (V):**

Nu tror jeg, vi skal huske at holde fast i, hvad det her lovforslag egentlig handler om, og så tror jeg egentlig, at ordførerens bemærkning om, hvem der skubber hvad foran sig, må stå helt for sig selv.

Det her lovforslag handler om, at der er organisationer, der nu får lejlighed til at indsamle midler, hvad de ikke hidtil har haft mulighed for. Og det undrer mig egentlig, at jeg skal høre Socialdemokratiets ordfører udtrykke så massiv modstand mod et forslag, der rent faktisk vil give organisationer den mulighed for på gader og stræder at samle midler ind til et formål, som grundlæggende er godt.

Men sådan er den politiske debat åbenbart, og sådan kan man se så forskelligt på det.

(Kort bemærkning).

**Elisabeth Arnold (RV):**

Nu har hr. Søren Pind to gange i sine indlæg her sagt: Over en årrække skal egenfinansieringsgraden stige op til 10 pct.

Den her årrække er så kort, som den overhovedet kan blive, nemlig 2 år. Det første år skal den være 5 pct., og det andet år skal den være 10 pct.

Har hr. Søren Pind nogen forventninger om, at denne her procentsats skal stige og stige i en længere årrække, eller er det der udtryk »en årrække« blot et udtryk for, at man på en eller anden måde vil tilsløre, at det her er et øksehug og ikke noget med en gradvis indførelse af et egenfinansieringskrav?

(Kort bemærkning).

**Søren Pind (V):**

Nu skal jeg jo ikke tale på regeringens vegne, men jeg kan sige, at det, der er regeringens holdning – og i hvert fald Venstres – er fremlagt i det her lovforslag, og det er, at man over den pågældende årrække, som fru Elisabeth Arnold rigtigt nok har nævnt, skal stige op til 10 pct. Og som jeg vist tidligere har svaret, bl.a. til hr. Rune Lund og fru Karen Hækkerup, så synes vi ikke, at 10 pct. er et urimeligt beløb at forlange fra en organisation, som skal have en vis folkelig opbakning.